

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

ИЗВАДКА
от Доклад за второ гласуване

**По законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс,
№ 602-01-76, внесен от Министерски съвет на 28.08.2006 г.**

**ОТНОСНО: Текстове приети съгласно чл. 71, ал. 1 от ПОДНС
на пленарно заседание, проведено на 14 декември 2006 г.**

ЗАКОН

**за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
(Обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59 и 63 от 2006 г.)**

Комисията подкрепя наименованието.

§ 1. В чл. 8, ал. 1 се създава т. 8:

„8. териториалната дирекция по последния постоянен адрес на наследодателя, съответно по седалището на местното юридическо лице, в случаите по чл. 126.”

§ 2. В чл. 41, ал. 1 след думите „могат да се обжалват” се добавя „в 14-дневен срок от извършването им”.

§ 3. Член 66 се изменя така:

„Чл. 66. Възнаграждението за извършване на експертизата се определя с акта за възлагане.”

§ 4. В чл. 73, ал. 2, т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „V, VI и глава двадесет и седма „а”.

§ 5. В чл. 74 се създава ал. 3:

“(3) Длъжностните лица от инспектората при министъра на финансите имат право на достъп до всички сведения и документи в приходната администрация във връзка с извършваните от тях проверки.”

§ 6. В чл. 75, ал. 1, т. 1 след думата „прокурора” се поставя запетая и се добавя „дознателя”.

§ 7. В чл. 84 ал. 1 се изменя така:

„(1) Регистрираните лица се идентифицират чрез данните по чл. 81, ал. 1, т. 2 - 4, като идентификацията на вписаните в регистър БУЛСТАТ лица се извършва чрез единен идентификационен код БУЛСТАТ, а на лицата, регистрирани по реда на Закона за търговския регистър – чрез единен идентификационен код, определен от Агенцията по вписванията. Едноличните търговци се идентифицират чрез единен граждански номер, съответно личен номер на чужденец, и чрез единен идентификационен код, определен по реда на Закона за търговския регистър.”

§ 9. В чл. 120, ал. 1 се създава т. 8:

„8. подпис на органа по приходите, издал ревизионния акт.”

§ 12. В чл. 141, ал. 3 се създава изречение второ:

„Когато във връзка с подадено искане по чл. 137, ал. 1 се извършва ревизия, в хода на която се установи, че са налице основания за прилагане на СИДДО, изискванията на чл. 135, ал. 2 се смятат за изпълнени към момента на подаване на искането.”

§ 13. В дял втори, глава шестнадесета се създават раздели V и VI:

„РАЗДЕЛ V

Процедура за взаимна помощ и обмен на информация с държавите членки на Европейския съюз, в областта на данъците върху доходите, имуществото и застрахователните премии

Обхват

Чл. 143а. (1) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите може да осъществява взаимна помощ и да обменя информация с компетентните органи на държавите членки на Европейския съюз, относно установяването на задължения за следните данъци в Република България:

1. данък върху доходите на физическите лица;
2. окончателен годишен (патентен) данък;
3. корпоративен данък;
4. данъци, удържани при източника;
5. алтернативни данъци;
6. данъци върху имуществото.

(2) Този раздел се прилага и за всички подобни по естеството си данъци, въведени допълнително или вместо данъците по ал. 1. Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите уведомява компетентните органи на държавите членки и Европейската комисия за датата на въвеждане на тези данъци.

Видове обмен на информация

Чл. 143б. Този раздел урежда следните видове обмен на информация:

1. обмен при запитване;
2. автоматичен обмен;
3. спонтанен обмен.

Обмен на информация при запитване

Чл. 143в. (1) При запитване изпълнителният директор на Националната агенция за приходите обменя с компетентните органи на държавите членки информация, която е от значение за установяването на задължения за данъци върху доходите, имуществото и застрахователните премии.

(2) За целите на ал. 1 органите по приходите упражняват правомощията, предвидени в този кодекс, за събиране на информация за установяване на задължения за данъци. Когато е необходимо, органите по приходите извършват ревизии или проверки.

Автоматичен обмен на информация

Чл. 143г. Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите по взаимно съгласие с компетентните органи на държавите членки определя категориите случаи и условията, при които редовно ще обменя информацията по чл. 143в, ал. 1 без предварително запитване.

Спонтанен обмен на информация

Чл. 143д. (1) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя по собствена инициатива на компетентния орган на друга държава членка информация от значение за установяването на задължения за данъци върху доходите, имуществото и застрахователните премии, когато:

1. има основание да предполага възможна загуба на приходи от данък в другата държава членка;
2. данъчнозадължено лице ползва намаляване или освобождаване от данък в Република България, което би довело до увеличаване размера на дължимия данък или до възникване на задължение за данъци в другата държава членка;
3. търговските отношения между данъчнозадължено лице в Република България и данъчнозадължено лице в друга държава членка се осъществяват на територията на една или повече държави по такъв начин, че могат да доведат до намаляване на дължимия данък в Република България и/или в другата държава членка;
4. има основание да предполага, че фиктивно прехвърляне на печалба в рамките на група предприятия може да доведе до намаляване или неплащане на данъци;
5. информация, изпратена от компетентния орган на другата държава членка, е дала възможност да се узнаят факти и обстоятелства от значение за установяването на задължения за данъци върху доходите, имуществото и застрахователните премии в другата държава членка.

(2) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите може да обменя с компетентните органи на държавите членки информацията по ал. 1 и в други случаи.

Срок за предоставяне на информация

Чл. 143е. (1) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите предоставя информацията по чл. 143б на компетентния орган на друга държава членка във възможно най-кратък срок.

(2) Когато са налице пречки или основания за отказ за предоставяне на информацията, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите незабавно уведомява компетентния орган на другата държава членка относно пречките, съответно мотивите за отказа.

Действия на компетентните органи в рамките на взаимната помощ

Чл. 143ж. За целите на обмена на информацията по чл. 143б изпълнителният директор на Националната агенция за приходите и компетентният орган на друга държава членка могат по взаимно съгласие да разрешат служители на данъчната администрация на едната държава членка да присъстват в хода на производството за установяване на задължения за данъци върху доходите, имуществото и застрахователните премии в другата държава членка.

Едновременен контрол

Чл. 143з. Когато данъчните задължения на едно или повече данъчнозадължени лица представляват взаимен интерес за две или повече държави членки, компетентните органи на тези държави могат по взаимно съгласие да осъществят едновременен контрол на лицата в рамките на своята компетентност с цел да обменят получената информация.

Процедура за уведомяване

Чл. 143и. (1) По молба на компетентния орган на друга държава членка органите по приходите връчват на адресата по реда, предвиден в този кодекс, актове и решения, издадени от данъчните органи на другата държава членка, свързани с прилагането на законодателството ѝ в областта на данъците върху доходите, имуществото и застрахователните премии.

(2) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите може да изпрати на компетентния орган на друга държава членка молба за връчване на адресата на актове и решения, издадени от органите по приходите, свързани с прилагането на законодателството в областта на данъците по чл. 143а.

(3) В молбата по ал. 2 се посочват предметът на акта или решението, което трябва да се връчи, името, адресът и всяка друга информация, полезна за идентифициране на адресата.

(4) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите незабавно уведомява компетентния орган на другата държава членка за датата на връчване на акта или решението по ал. 1 на адресата.

Отказ за предоставяне на информация

Чл. 143к. Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите не е длъжен да предостави информация, когато:

1. не е възможно да получи тази информация съгласно законодателството или по обичайната административна практика;
2. има данни, че компетентният орган на другата държава членка не е изчерпал обичайните средства за получаване на исканата информация в собствената си държава;
3. информацията разкрива търговска, производствена или професионална тайна, или търговски процес;
4. разкриването ѝ противоречи на обществения ред;
5. компетентният орган на другата държава членка не може да предостави при условия на взаимност подобна информация.

Поверителност и използване на информацията

Чл. 143л. (1) Информацията, изпратена от компетентния орган на друга държава членка и съдържаща конкретни индивидуализиращи данни за лица и субекти съгласно чл. 72, ал. 1, се счита за данъчна и осигурителна информация по смисъла на този кодекс.

(2) Информацията по ал. 1 може да бъде предоставена само:

1. на лица, пряко занимаващи се с установяване на задължения за данъците по чл. 143а или осъществяващи административен контрол върху установяването;
2. в хода на административни и съдебни производства във връзка с установяване или преразглеждане на задължения за данъците по чл. 143а на лица, пряко занимаващи се с установяването или преразглеждането.

(3) Информацията по ал. 1 може да бъде използвана само за целите на установяване на задължения за данъците по чл. 143а или в хода на административни и съдебни производства във връзка с установяване или преразглеждане на задължения за тези данъци.

(4) Информацията по ал. 1 може да бъде използвана и за целите на установяване на задължения за данък върху добавената стойност, акциз и митни сборове.

(5) Със съгласието на компетентния орган, предоставил информацията, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите може да я препрати на компетентния орган на друга държава членка. Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите може да разреши предоставената от него информация на компетентния орган на една държава членка да бъде препратена на компетентния орган на друга държава членка.

РАЗДЕЛ VI

Процедура за обмен на информация с държавите - членки на Европейския съюз, относно доходи от спестявания

Общи принципи

Чл. 143м. (1) Този раздел урежда процедурата за предоставяне на информация относно доходи от спестявания:

1. изплатени от местен агент-платец на физическо лице, което е притежател на дохода и е местно лице на друга държава членка;

2. изплатени от местен стопански субект на агент-платец по чл. 143р.

(2) Този раздел урежда и процедурата за обмен на информация между компетентните органи на държавите членки.

Информация, предоставяна на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от агент-платците

Чл. 143н. (1) Местните агент-платци предоставят на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информация относно:

1. наименованието и адреса им;

2. данни за самоличността на притежателя на дохода и държавата, на която е местно лице;

3. номер на банковата сметка на притежателя на дохода, а в случай че няма сметка - вземането за дълг, за което се изплащат доходите от спестявания;

4. размера на изплатените доходи от спестявания.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя до 30 април на годината, следваща годината на изплащането на дохода, по утвърден със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите образец и обхваща всички доходи от спестявания, изплатени през съответната календарна година.

(3) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите упражнява контрол върху изпълнението на задълженията на местните агент-платци и местните стопански субекти.

Самоличност на притежателя на дохода

Чл. 143о. (1) Местният агент-платец установява самоличността на притежателя на дохода за:

1. договори, влезли в сила преди 1 януари 2004 г., въз основа на име и адрес съгласно наличната информация, включително тази, събирана при условията и по реда, предвидени в Закона за мерките срещу изпирането на пари;

2. договори, влезли в сила на или след 1 януари 2004 г., въз основа на име, адрес и данъчен идентификационен номер, издаден в държавата членка, на която е местно лицето.

(2) В случаите по ал. 1, т. 2 самоличността се установява съгласно официалния документ за самоличност. Когато официалният документ за самоличност не съдържа адрес, той се установява съгласно друг официален документ. Когато данъчният идентификационен номер не е посочен в официален документ, не съществува или за него няма информация, самоличността се установява с дата и място на раждане съгласно официалния документ за самоличност.

(3) Когато местен агент-платец разполага с информация, че физическото лице, на което изплаща доход от спестявания, не е притежател на дохода, той предприема действия за установяване самоличността на притежателя на дохода и държавата, на която е местно лице. В случай че агент-платецът не може да установи самоличността на притежателя на дохода, физическото лице се счита за притежател на дохода.

Държава, на която притежателят на дохода е местно лице

Чл. 143п. (1) За целите на този раздел държавата, в която притежателят на дохода има постоянен адрес, се счита за държава, на която той е местно лице. Тази държава се определя от местния агент-платец за:

1. договори, влезли в сила преди 1 януари 2004 г., въз основа на наличната информация, включително тази, събирана при условията и по реда, предвидени в Закона за мерките срещу изпирането на пари;

2. договори, влезли в сила на или след 1 януари 2004 г., въз основа на адреса, посочен в официалния документ за самоличност; когато официалният документ за самоличност не съдържа адрес, той се установява съгласно друг официален документ.

(2) Независимо от ал. 1, физическото лице се счита за местно лице на трета държава, която не е държава членка, когато представи удостоверение, издадено от орган на третата страна, компетентен да издава удостоверения за местно лице за данъчни цели.

Специфичен случай на агент-платец

Чл. 143р. (1) Всяко неперсонифицирано дружество, на което се изплащат доходи от спестявания от стопански субект, се счита за агент-платец от момента на тяхното получаване, освен ако докаже на стопанския субект, че:

1. е юридическо лице, с изключение на avoin yhtiö (Ay), kommandiittiyhtiö (Ky)/öppet bolag или kommanditbolag във Финландия и handelsbolag (HB) или kommanditbolag (KB) в Швеция или

2. се облага с данък според правилата за облагане на печалбата, или

3. е колективна инвестиционна схема, лицензирана в държава членка, или

4. изплатените доходи не са в полза на притежател на дохода.

(2) Неперсонифицираното дружество по ал. 1 може да бъде приравнено за целите на този раздел на колективна инвестиционна схема по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, ако подаде молба по образец до изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за издаване на удостоверение за приравняване на колективна инвестиционна схема. Удостоверението се издава в двумесечен срок от подаването на молбата и е валидно за съответната календарна година.

(3) Неперсонифицираното дружество предоставя на стопанския субект, изплатил дохода от спестявания, удостоверението за приравняване на колективна инвестиционна схема, издадено от компетентния орган на съответната държава членка, при първото изплащане на доход от спестявания.

(4) Агент-платецът по ал. 1 се счита, че е изплатил дохода от спестяване на притежателя на дохода в момента на получаване на дохода от стопанския субект.

Информация, предоставяна на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите от местните стопански субекти

Чл. 143с. (1) Местен стопански субект, който изплаща доходи от спестявания на агент-платец по чл. 143р, предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите наименованието, адреса и общия размер на изплатените доходи от спестявания на агент-платеца.

(2) Информацията по ал. 1 се предоставя до 30 април на годината, следваща годината на изплащането на дохода, по утвърден със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите образец и обхваща всички доходи от спестявания, изплатени през съответната календарна година.

Обмен на информация между компетентните органи на държавите членки относно доходите от спестявания

Чл. 143г. (1) До 30 юни всяка година изпълнителният директор на Националната агенция за приходите изпраща информацията по чл. 143н и 143с на компетентните органи на държавите членки, на които притежателите на доходите са местни лица, съответно на територията на които агент-платците по чл. 143р извършват стопанска дейност.

(2) Обменът на информацията по ал. 1 се извършва при условията и по реда на чл. 143г и 143л.

Удостоверение за освобождаване от данък при източника

Чл. 143у. (1) По молба на притежателя на дохода - местно лице на Република България, изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава удостоверение за освобождаване от специалния данък при източника, налаган в Австрия, Белгия и Люксембург. Удостоверението се издава в двумесечен срок от подаването на молбата и е валидно за съответната календарна година.

(2) Удостоверението по ал. 1 съдържа:

1. име, адрес и единен граждански номер на притежателя на дохода;

2. наименование и адрес на агент-платеца;
3. номер на банковата сметка на притежателя на дохода, а в случай че няма такъв, се посочва източникът на доходите от спестявания.

(3) Притежателите на дохода уведомяват своевременно изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за всяка промяна, настъпила по отношение на данните по ал. 2.”

§ 14. В чл. 158, ал. 1 думите „чл. 57, ал. 1” се заменят с „чл. 57, ал. 2”.

§ 23. В чл. 238, ал. 7 накрая се добавя “и пазачът.”

§ 29. В дял четвърти се създава глава двадесет и седма „а”:

„Глава двадесет и седма „а”

**Процедура за взаимна помощ с държавите-членки
на Европейския съюз, при събиране на публични вземания**

Раздел I Общи разпоредби

Обхват

Чл. 269а. (1) Министърът на финансите или оправомощено от него длъжностно лице може да осъществява взаимна помощ с компетентните органи на държавите членки на Европейския съюз, при събирането на публични вземания за:

1. възстановявания, интервенции и други мерки, които са част от системата за пълно или частично финансиране от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство, включително сумите, подлежащи на събиране във връзка с тези действия;

2. такси върху захарта;

3. вносни и износни митни сборове;

4. данък върху добавената стойност;

5. акциз върху:

а) тютюневите изделия;

б) алкохола и алкохолните напитки;

в) енергийните продукти и електрическата енергия;

6. данъци върху доходите и имуществото;

7. данъци върху застрахователните премии, както и всички идентични или подобни по естеството си вземания, въведени допълнително или вместо тях;

8. имуществени санкции и административни наказания - глоби, свързани с вземанията по т. 1 - 7;

9. лихви и разноски, свързани с вземанията по т. 1 - 8.

(2) Вземанията, събирани по молба за взаимна помощ, не се ползват с привилегиите, предвидени в българското законодателство за подобни вземания, възникнали на територията на страната.

(3) Действията по обезпечаване и събиране на публичните вземания по ал. 1 при осъществяване на взаимна помощ се извършват от публични изпълнители при Агенцията за държавни вземания при условията и по реда на този кодекс.

Условия и ред за взаимна помощ

Чл. 269б. (1) Взаимната помощ при събирането на вземанията по чл. 269а, ал. 1 се осъществява чрез:

1. молба за информация;

2. молба за уведомяване;

3. молба за събиране на вземане;

4. молба за обезпечителни мерки.

(2) Молбата за взаимна помощ може да се отнася до:

1. длъжника;

2. всяко трето лице, което отговоря за изпълнение на задължението;

3. всяко трето лице, което държи имущество - собственост на лицата по т. 1 или 2.

(3) Молба за взаимна помощ може се изготви както за едно, така и за няколко вземания, при условие че длъжникът по тях е едно и също лице.

(4) Молба за взаимна помощ не се изготвя, ако общият размер на вземането или вземанията е по-малък от равностойността на 1500 евро в български левове.

(5) Молба за взаимна помощ се изготвя по образец, утвърден със заповед на министъра на финансите, и по възможност се изпраща по електронен път. Когато молбата не може да бъде изпратена по електронен път, тя се подписва от оправомощено от запитващия орган лице и се подпечатва.

(6) Молбите за взаимна помощ и приложенията към тях се придружават от превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата на запитания орган, освен ако този орган освободи запитващия орган от задължението за превод.

(7) В 7-дневен срок от получаването на молба за взаимна помощ запитаният орган писмено потвърждава получаването ѝ.

(8) Запитаният орган информира незабавно запитващия орган за предприетите действия по молба за взаимна помощ.

(9) Когато действията по молба за взаимна помощ не могат изцяло или частично да се осъществят в разумен срок, запитаният орган информира запитващия орган, като посочва и причините за това.

(10) Във всички случаи в 6-месечен срок от датата на потвърждението по ал. 7 запитаният орган информира запитващия орган за резултата от предприетите действия по молбата за взаимна помощ.

(11) В двумесечен срок от получаване на информацията от запитания орган за резултата от действията по молбата за взаимна помощ запитващият орган може да изпрати писмена молба за продължаване на действията. Молбата се счита за неразделна част от първоначалната и за нея се прилагат същите правила.

(12) Запитващият орган може по всяко време писмено да оттегли изпратената молба за взаимна помощ.

(13) За осъществяване на взаимна помощ се упражняват правомощия, предвидени в националното законодателство на държавата на запитания орган при събирането на подобни вземания, възникнали на територията на тази държава.

(14) Запитаният орган не е длъжен да окаже взаимна помощ, ако към момента на изпращане на първоначалната молба е изтекъл 5-годишен срок от датата на издаване на изпълнителното основание. В случай на обжалване на вземането или на изпълнителното основание този срок започва да тече от датата на влизането им в сила.

(15) Отказът на запитания орган да окаже взаимна помощ е писмен и мотивиран и се изпраща в 3-месечен срок от датата на получаване на молбата. Запитаният орган уведомява за мотивирания си отказ и Европейската комисия.

Обмен на информация

Чл. 269в. (1) Информацията във връзка с осъществяването на взаимна помощ се обменя в писмена форма на официалния език на държавата на запитания орган или на друг език, договорен между запитания и запитващия орган. По възможност информацията се предава по електронен път с изключение на:

1. молбата за уведомяване и акта или решението, които трябва да бъдат връчени;
2. молбата за събиране или за обезпечителни мерки и изпълнителното основание.

(2) Запитващият и запитаният орган могат да договорят обмен по електронен път и на документите по ал. 1, т. 1 и 2.

(3) Информацията, която запитващият орган получава от запитания орган на друга държава членка, съдържаща конкретни индивидуализиращи данни за лица и субекти съгласно чл. 72, ал. 1, се счита за данъчна и осигурителна информация по смисъла на този кодекс. Тази информация може да бъде използвана във връзка със съдебни или административни производства, образувани с цел събиране на вземанията по чл. 269а, ал. 1.

(4) Информацията може да бъде предоставена от компетентния орган само на:

1. лицето, посочено в молбата за взаимна помощ;
2. лицата и органите, които отговарят за събиране на вземанията и само за тази цел;
3. съдебните органи, които разглеждат въпроси, свързани със събиране на вземания.

(5) Министърът на финансите или оправомощено от него длъжностно лице изпраща по възможност по електронен път на Европейската комисия до 15 март всяка година информация

относно броя на изпратените и получените молби по чл. 269б, ал. 1, т. 1 - 3, размера на съответните вземания и на събраните суми по утвърден от него образец.

Погасителна давност

Чл. 269г. (1) По отношение на погасителната давност на вземанията се прилага законодателството на държавата на запитващия орган.

(2) Действията по принудително изпълнение, предприети от запитания орган по молба за взаимна помощ, с които се спира или прекъсва давността съгласно законодателството на държавата на запитващия орган, се считат за извършени в тази държава.

Разноски

Чл. 269д. (1) Разноските, направени от запитания орган по молба за взаимна помощ, не подлежат на възстановяване от държавата на запитващия орган.

(2) Държавата на запитващия орган възстановява на държавата на запитания орган всички разноски, направени в резултат на предприети от запитания орган действия, които са се оказали неоснователни поради несъществуване на вземането или недействителност на изпълнителното основание.

Раздел II

Молби за взаимна помощ

Молба за информация

Чл. 269е. (1) Молбата за информация се отнася до предоставянето на факти и обстоятелства от значение за събирането на вземанията по чл. 269а, ал. 1.

(2) Веднага след получаване на молбата за информация, ако е необходимо, запитаният орган иска от запитващия орган предоставяне на допълнителна информация.

(3) Запитаният орган изпраща незабавно на запитващия орган всяка събрана информация.

(4) Запитаният орган не е длъжен да предостави информация, когато:

1. не е възможно да получи такава информация за целите на събирането на подобни вземания, възникнали на територията на страната;

2. информацията разкрива търговска, производствена или професионална тайна;

3. разкриването на тази информация застрашава националната сигурност или противоречи на обществения ред.

(5) Отказът на запитания орган за предоставяне на информация е писмен и мотивиран, като се посочва съответното основание по ал. 4 и се изпраща в 3-месечен срок от датата на потвърждаване получаването на молбата.

Молба за уведомяване

Чл. 269ж. (1) Молбата за уведомяване се отнася до връчването на всички актове и решения, включително съдебни, свързани с вземане по чл. 269а, ал. 1 и/или с неговото събиране. Актовете и решенията се връчват на всяко физическо или юридическо лице, посочено в законодателството на държавата на запитващия орган.

(2) В молбата за уведомяване се посочва и редът за обжалване на вземането или за събирането му съгласно законодателството на държавата на запитващия орган, доколкото това не е посочено в акта и в решението.

(3) Молбата за уведомяване се изготвя в два екземпляра и се прилагат в два екземпляра актът или решението, които трябва да бъдат връчени.

(4) Запитаният орган може да иска допълнителна информация, при условие че се спазва срокът за връчване на решението или акта, посочен в молбата.

(5) Запитаният орган незабавно уведомява запитващия орган за датата на връчване на акта или решението, като връща едно от копията на молбата с попълнено удостоверение на гърба.

(6) По отношение на молбата за уведомяване не се прилага чл. 269б, ал. 10 и 11.

Молба за събиране на вземане

Чл. 269з. (1) Молбата за събиране на вземане се отнася до принудително изпълнение на вземане по чл. 269а, ал. 1, за което има изпълнително основание. Когато изпълнителното основание е издадено за няколко вземания към един длъжник, за целите на взаимната помощ тези вземания се считат за едно.

(2) Изпълнителното основание, издадено в друга държава членка, се счита за изпълнително основание по смисъла на този кодекс.

(3) Молба за събиране на вземане се изготвя само когато вземането и/или изпълнителното основание не се обжалват и процедурата по принудително изпълнение на територията на държавата

на запитващия орган не може да доведе до пълното събиране на вземането. Към молбата се прилага и декларация, удостоверяваща изпълнението на тези условия.

Молба за обезпечителни мерки

Чл. 269и. Молбата за обезпечителни мерки е мотивирана и се отнася до налагане на обезпечителни мерки за вземане по чл. 269а, ал. 1, за което има изпълнително основание.

Условия и ред за събиране на публични вземания и налагане на обезпечителни мерки

Чл. 269к. (1) В молбите по чл. 269з и 269и българският запитващ орган посочва размера на вземането в български левове и във валутата на държавата на запитания орган, като се прилага обменният курс, обявен от Българската народна банка за датата, на която е изпратена молбата.

(2) Към молбите се прилага препис или заверено копие на изпълнителното основание, а при необходимост - и оригинал или заверено копие на други документи.

(3) Запитаният орган в 7-дневен срок от получаване на молба по чл. 269з или 269и писмено иска от запитващия орган допълване на молбата, ако не отговаря на съответните изисквания на ал. 1 и 2, на чл. 269б, ал. 5 и на чл. 269з, ал. 3.

(4) Информацията по чл. 269б, ал. 10 се предоставя в края на всеки 6-месечен период от датата на потвърждаване получаването на молбата по чл. 269з или 269и.

(5) Запитващият орган незабавно изпраща на запитания орган всяка нова полезна информация, свързана със събиране или обезпечаване на вземането.

(6) Запитаният орган не е длъжен да окаже взаимна помощ по молба по чл. 269з или 269и, в случай че действията по изпълнение на молбата, с оглед положението на длъжника, могат да доведат до сериозни икономически или социални затруднения в държавата на запитания орган, ако националното законодателство на тази държава предвижда такава мярка по отношение на подобни вземания, възникнали на територията ѝ. По отношение на отказа се прилага чл. 269б, ал. 15.

(7) Запитващият орган веднага уведомява писмено запитания орган, когато вземането и/или изпълнителното основание се обжалват пред органите и по реда на законодателството на държавата на запитващия орган.

(8) В случаите по ал. 7 производството по принудително изпълнение се спира до произнасяне на съответния орган с решение и може да се наложат обезпечителни мерки, ако законодателството на държавата на запитания орган допуска това по отношение на подобни вземания, възникнали на територията ѝ.

(9) Алинея 8 не се прилага, когато запитващият орган изрично е поискал запитания орган да продължи производството по принудително изпълнение въпреки обжалването.

(10) Когато вземането и/или изпълнителното основание се потвърди, производството по принудително изпълнение се възобновява, като решението се счита за изпълнително основание.

(11) Когато вземането и/или изпълнителното основание не се потвърдят, производството по принудително изпълнение се прекратява. В този случай запитващият орган възстановява събраните суми съгласно законодателството на държавата на запитания орган в двумесечен срок от получаване на мотивирана молба от запитания орган.

(12) Когато размерът на вземането се промени, запитващият орган веднага уведомява писмено запитания орган. Ако промяната води до увеличаване размера на вземането, запитващият орган в най-кратък срок изпраща на запитания орган допълнителна молба за събиране или за налагане на обезпечителни мерки. Допълнителната молба се счита за неразделна част от първоначалната. Промененият размер на вземането се превръща във валутата на държавата на запитания орган по обменния курс в първоначалната молба.

(13) В случай че действията по принудително изпълнение, съответно налагане, на обезпечителни мерки по първоначалната молба са извършени, допълнителната молба по ал. 12 се разглежда като нова.

(14) Когато размерът на вземането е намален, принудителното изпълнение, съответно налагането, на обезпечителни мерки продължава за остатъка от вземането. Ако е събрана сума, превишаваща оставащия размер на вземането, без да е преведена на запитващия орган, надвзетата сума се връща на длъжника.

(15) Ако молбата по чл. 269з или 269и се обезсмисли поради погасяване на вземането или по друга причина, запитващият орган веднага уведомява писмено запитания орган да прекрати съответното производство.

Лихви

Чл. 269л. От датата на потвърждаване получаването на молбата за събиране се дължи лихва съгласно националното законодателство на държавата на запитания орган.

Отсрочване и разсрочване

Чл. 269м. Отсрочване или разсрочване на вземането може да се извърши при условията и по реда на законодателството на държавата на запитания орган със съгласието на запитващия орган. За периода на отсрочване или разсрочване се дължат лихви.

Превеждане на суми

Чл. 269н. (1) В едномесечен срок всяка събрана сума, включително лихвите, събрани по реда на тази глава, се превежда по банков път на запитващия орган в националната валута на държавата на запитания орган.

(2) Запитващият и запитаният орган могат да договорят различни правила за превеждането на суми, чийто размер е по-малък от 1500 евро.

(3) С изключение на лихвите, вземането се счита за събрано съразмерно на събраната сума в националната валута на държавата на запитания орган съгласно обменния курс, посочен в молбата.

Обжалване

Чл. 269о. Действията по принудително изпълнение и налагане на обезпечителни мерки подлежат на обжалване пред съответния орган при условията и по реда на законодателството на държавата на запитания орган.

Разноски

Чл. 269п. (1) Разноските по събиране или обезпечаване на вземането са за сметка на длъжника и остават в полза на органа, който ги е направил.

(2) Когато събирането на вземане създава особени затруднения, разноските по събирането са в особено големи размери или е свързано с борбата срещу организираната престъпност, запитващият и запитаният орган или оправомощени от тях лица могат да договорят специални условия и ред за възстановяване на разноските за всеки отделен случай.

(3) В случаите по ал. 2 запитаният орган изпраща писмено и мотивирано искане за възстановяване на направените разноски.

(4) В 7-дневен срок от получаване на искането по ал. 3 запитващият орган писмено потвърждава получаването му.

(5) В двумесечен срок от датата на потвърждаването по ал. 4 запитващият орган уведомява запитания орган за съгласието или за отказа за възстановяване на разноските.

(6) Ако запитващият и запитаният орган не постигнат съгласие относно условията и реда за възстановяване на разноските, запитаният орган продължава производството за събирането им.”

§ 30. В административнонаказателните разпоредби се създава чл. 278а:

„**Чл. 278а.** (1) Лице, което не предостави информацията по чл. 143н и/или 143с в предвидения съответно в чл. 143н, ал. 2 и/или в чл. 143с, ал. 2 срок, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер до 2000 лв.

(2) Лице, което не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства в информацията по чл. 143н и/или 143с, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер до 1000 лв.

(3) При повторно нарушение наказанието е глоба за физическите лица или имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер до 3000 лв. – за нарушение по ал. 1, и до 2000 лв. – за нарушение по ал. 2.

(4) Глобата или имуществената санкция по ал. 2 не се налага за непосочен данъчен идентификационен номер, дата и място на раждане на притежателя на дохода за договори, влезли в сила между 1 януари 2004 г. и 31 декември 2006 г. включително, при положение че агент-платецът добросъвестно е предприел всички необходими действия за установяване на тези данни.”

§ 31. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават т. 12 - 20:

„12. “Компетентен орган” по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел V е орган, оправомощен от държава - членка на Европейския съюз, да осъществява взаимна помощ и да обменя информация относно установяването на задължения за данъците върху доходите, имуществото и застрахователните премии. Компетентен орган в Република България е изпълнителният директор на Националната агенция за приходите.

13. „Притежател на доход” по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е всяко физическо лице, на което се изплаща доход от спестявания от агент-платец, освен когато по отношение на изплатения доход лицето:

1. действа като агент-платец по т. 15, или

2. действа за сметка на:

а) юридическо лице, или

б) неперсонифицирано дружество, което се облага с данък според правилата за облагане на печалбата съгласно законодателството на държавата, на която е местно лице, или

в) колективна инвестиционна схема, лицензирана в държава членка, или

г) агент-платец по чл. 143р, когато лицето предостави на стопанския субект наименованието и адреса на агент-платеца, или

д) притежателя на дохода, когато лицето предостави на агент-платеца наименованието и адреса на притежателя на дохода.

14. „Стопански субект” по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е всеки, който изплаща доходи от спестявания на агент-платец при извършване на стопанската си дейност. Стопански субект, който извършва стопанска дейност на територията на страната, се счита за местен стопански субект.

15. „Агент-платец” по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е всеки стопански субект, който пряко изплаща доход от спестявания на притежателя на дохода, включително като посредник при изплащането на дохода. Агент-платец, който е местно лице, определена база или е място на стопанска дейност на територията на Република България, се счита за местен агент-платец.

16. „Доходи от спестявания” по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI са:

а) доходи, изплатени или заверени по сметка, свързани с всякакъв вид вземания за дълг, независимо дали вземанията са обезпечени или са с клауза за участие в печалбата на длъжника, включително лихви по депозити, доходи от държавни ценни книжа, облигации, необезпечени облигации, както и премии и печалби, свързани с тях; санкциите за закъснели плащания не се считат за доход от спестявания;

б) доходи, реализирани или капитализирани при продажба, възстановяване или изкупуване на вземанията за дълг по буква „а”;

в) доходи, произтичащи от доходи от спестявания, разпределени пряко или чрез агент-платец по чл. 143р от:

аа) колективна инвестиционна схема, лицензирана в държава членка;

бб) агент-платец по чл. 143р, упражнил правото да бъде приравнен на колективна инвестиционна схема;

вв) инвестиционно дружество, установено в трета държава;

г) доходи реализирани при продажба, възстановяване или изкупуване на акции и дялове в лица по буква “в”, подбукви „аа”, “бб” и “вв”, при условие че тези лица инвестират пряко или косвено чрез лица по буква “в”, подбукви „аа”, “бб” и “вв” повече от 40 на сто от активите си във вземания за дълг по т. 1; частта от активите се определя съгласно инвестиционната политика, посочена в проспекта на инвестиционното дружество, а в случай че това не е възможно – чрез действителната част от активите на лицата.

16.1. Целият доход се счита за доход от спестявания, когато в случаите по т. 16, букви “в” и “г” агент-платецът няма информация каква част от доходите е реализирана като доход от спестявания.

16.2. В случаите по т. 16, буква “г”, когато агент-платецът няма информация относно процента на активите, инвестирани във вземания за дълг или в акции или дялове, се счита, че този процент е над 40 на сто. Когато агент-платецът не може да определи размера на дохода, реализиран от получателя, счита се, че това е доходът, постъпил при продажбата, възстановяването или изкупуването на акциите или дяловете.

16.3. За доход се счита общата сума на прихода, когато агент-платецът не може да изчисли реализирания доход поради липса на информация за цената, на която е придобито вземането за дълг по т. 16, буква “б”, съответно акция или дял в лицата по т. 16, буква “г”.

16.4. Доходите по т. 16, букви “в” и “г” не се считат за доходи от спестявания, когато лицата, които ги изплащат, инвестират по-малко от 15 на сто от активите си във вземания за дълг по т. 16, буква “а”.

17. „Компетентен орган” по смисъла на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI е орган, оправомощен от държава членка да обменя информация относно доходите от спестявания, изплатени

на притежатели на доходи - местни лица на други държави членки. Компетентен орган в Република България е изпълнителният директор на Националната агенция за приходите.

18. „Запитващ орган” по смисъла на дял четвърти, глава двадесет и седма „а” е компетентният орган на държава - членка на Европейския съюз, който изпраща молба за взаимна помощ при събиране на вземане по чл. 269а, ал. 1.

19. „Запитан орган” по смисъла на дял четвърти, глава двадесет и седма „а” е компетентният орган на държава - членка на Европейския съюз, който получава молба за взаимна помощ при събиране на вземане по чл. 269а, ал. 1.

20. „Предаване по електронен път” по смисъла на дял четвърти, глава двадесет и седма „а” е предаването чрез електронно оборудване за обработка (включително цифрово компресиране) на данни и чрез използване на кабел, радиопредаване, оптични технологии или всякакви други електромагнетични средства.”

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 32. Идентификацията на едноличните търговци, които са вписани в регистър БУЛСТАТ, но които не са се пререгистрирали по реда на Закона за търговския регистър, се извършва чрез единния граждански номер, съответно личния номер на чужденец, и единния идентификационен код БУЛСТАТ до вписването на търговеца по реда на Закона за търговския регистър.

§ 33. (1) До 31 декември 2010 г. и при условие че в Кралство Белгия, в Република Австрия или във Великото херцогство Люксембург продължи да се удържа специалният данък при източника върху доходите от спестявания, следните емисии на облигации и други дългови ценни книжа няма да се считат за вземания за дълг по § 1, т. 16, буква “а” от Допълнителните разпоредби:

1. всички емисии, когато първата емисионна дата на облигациите и другите дългови ценни книжа е преди 1 март 2001 г. или първоначалните проспекти за първично публично предлагане са получили потвърждение преди 1 март 2001 г. от съответния орган в държава членка или в трета държава, а последната емисионна дата е преди 1 март 2002 г.;

2. емисиите на ценни книжа, различни от държавни ценни книжа или издадени от правни субекти съгласно приложението преди 1 март 2002 г., когато след тази дата са извършени последващи емисии и първата емисионна дата на облигациите и другите дългови ценни книжа е преди 1 март 2001 г. или първоначалните проспекти за първично публично предлагане са получили потвърждение преди 1 март 2001 г. от съответния орган в държава членка или в трета държава.

(2) При условие че в Кралство Белгия, в Република Австрия или във Великото херцогство Люксембург продължи да се удържа специалният данък при източника върху доходите от спестявания след 31 декември 2010 г., до момента, в който този данък се отмени, няма да се считат за вземания за дълг по § 1, т. 16, буква “а” от Допълнителните разпоредби облигациите и другите дългови ценни книжа по т. 16, буква “а”, които отговарят едновременно на следните условия:

1. съдържат клауза за запазване нетната стойност на дохода и предсрочно погасяване;

2. агент-платецът е местно лице на Кралство Белгия, Република Австрия или Великото херцогство Люксембург и изплаща доходи от спестявания непосредствено в полза на притежател на дохода - местно лице на Република България.

§ 34. Първото предоставяне на информация и първият обмен между компетентните органи на държавите членки при условията и по реда на глава шестнадесета, раздел VI се извършва в срок до 30 април, съответно 30 юни, 2008 г. за доходите, изплатени през 2007 г.

§ 35. Създава се приложение към § 33, ал. 1, т. 2 от Преходните и заключителните разпоредби:

“Приложение към § 33,
ал. 1, т. 2 от Преходните и заключителните разпоредби

1. Белгия
Vlaams Gewest (Фламандски регион)
Région wallonne (Валонски регион)
Région bruxelloise/Brussels Gewest (Района на Брюксел)
Communauté française (Френска общност)

Vlaamse Gemeenschap (Фламандска общност)
Deutschsprachige Gemeinschaft (Немскоговоряща общност)

2. Испания
- Xunta de Galicia (Регионален изпълнителен орган на Галиция)
Junta de Andalucía (Регионален изпълнителен орган на Андалусия)
Junta de Extremadura (Регионален изпълнителен орган на Екстремадура)
Junta de Castilla-La Mancha (Регионален изпълнителен орган на Кастиля - Ла Манча)
Junta de Castilla-León (Регионален изпълнителен орган на Кастиля - Леон)
Gobierno Foral de Navarra (Регионално правителство на Навара)
Govern de les Illes Balears (Правителство на Балеарските острови)
Generalitat de Catalunya (Автономно правителство на Каталуня)
Generalitat de Valencia (Автономно правителство на Валенсия)
Diputación General de Aragón (Регионален Съвет на Арагон)
Gobierno de las Islas Canarias (Правителство на Канарските острови)
Gobierno de Murcia (Правителство на Мурсия)
Gobierno de Madrid (Правителство на Мадрид)
Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Правителство на автономната общност на баската държава)
Diputación Foral de Guipúzcoa (Регионален съвет на Гуинузкоа)
Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Регионален съвет на Визкая)
Diputación Foral de Alava (Регионален съвет на Алава)
Ayuntamiento de Madrid (Градски съвет на Мадрид)
Ayuntamiento de Barcelona (Градски съвет на Барселона)
Cabildo Insular de Gran Canaria (Островен съвет на Гран Канария)
Cabildo Insular de Tenerife (Островен съвет на Тенерифе)
Instituto de Crédito Oficial (Обществен институт за кредитиране)
Instituto Catalán de Finanzas (Финансов институт на Каталония)
Instituto Valenciano de Finanzas (Финансов институт на Валенсия)
3. Гърция
- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Национална организация по телекомуникации)
Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Национална организация по железопътен транспорт)
Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Национална електрическа компания)
4. Франция
- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Фонд за погасяване на социалния дълг)
L'Agence française de développement (AFD) (Френска агенция за развитие)
Réseau Ferré de France (RFF) (Френска железопътна мрежа)
Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Национален фонд на автомагистралите)
Assistance publique Hôpitaux de Paris (APH) (Държавна подкрепа - парижки болници)
Charbonnages de France (CDF) (Съвет за въглищата на Франция)
Entreprise minière et chimique (EMC) (Минна и електрическа компания)
5. Италия
- Региони
Провинции
Общини
Cassa Depositi e Prestiti (Фонд за депозити и кредити)
6. Латвия
- Rašvaldības (органи на местно управление)
7. Полша
- gminy (общини)
powiaty (области)
województwa (провинции)
związki gmin (сдружения на общини)

- powiatów (сдружения на области)
województw (сдружения на провинции)
miasto stołeczne Warszawa (столица Варшава)
Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Агенция за преструктуриране и модернизация на селското стопанство)
Agencja Nieruchomości Rolnych (Агенция за селскостопанска собственост)
8. Португалия
Região Autónoma da Madeira (Автономна област Мадейра)
Região Autónoma dos Açores (Автономна област Азори)
Общини
9. Словакия
mestá a obce (общините)
Železnice Slovenskej republiky (Словашка железопътна компания)
Štátny fond cestného hospodárstva (Държавен фонд за управление на пътищата)
Slovenské elektrárne (Словашки електроцентрали)
Vodohospodárska výstavba (Компания за управление на водни ресурси)
10. Европейска банка за възстановяване и развитие
11. Европейска инвестиционна банка
12. Азиатска банка за развитие
13. Африканска банка за развитие
14. Световна банка/Международна банка за възстановяване и развитие/Международен валутен фонд
15. Международна финансова корпорация
16. Американска банка за развитие
17. Фонд за социално развитие към Съвета на Европа
18. ЕВРАТОМ
19. Европейска общност
20. Corporación Andina de Fomento (CAF) (Андийска корпорация за развитие)
21. ЕВРОФИМА
22. Европейска общност за въглища и стомана
23. Скандинавска инвестиционна банка
24. Карибска банка за развитие
25. Всеки друг правен субект от трета страна, който отговаря едновременно на следните критерии:
а) недвусмислено се приема като публичен съгласно националното законодателство;
б) представлява производител на непазарни стоки или услуги в обществен интерес, който управлява и финансира група от дейности, които се контролират от централните държавни органи;
в) редовно емитира дълг в значителен размер;
г) държавата е в състояние да гарантира, че този правен субект няма да прибегне до предсрочно погасяване при наличието на клауза за запазване на нетната стойност на дохода. ”

§ 36. В чл. 62 от Закона за кредитните институции (ДВ, бр. 59 от 2006 г.) се създава ал. 11:

“(11) Банките предоставят на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информация относно доходите от спестявания при условията и по реда на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

§ 37. В чл. 71 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г. и бр. 30, 33, 34, 59 и 63 от 2006 г.) се създава ал. 8:

“(8) Инвестиционният посредник предоставя на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите информация относно доходите от спестявания при условията и по реда на дял втори, глава шестнадесета, раздел VI от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

§ 39. В Закона за събиране на държавните вземания (обн., ДВ, бр. 26 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 104 от 1996 г., бр. 51 от 1997 г., бр. 59 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., Решение № 2 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 29 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 28 и 46 от 2002 г. и бр. 105 от 2005 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 87 ал. 3 се отменя.

2. В чл. 90:

а) в ал. 1, т. 1 думата “пет” се заменя с “десет”;

б) създава се нова ал. 2:

„(2) Средствата по ал. 1, т. 1 се разходват само за:

1. капитални вложения за подобряване материалната база на агенцията, за издръжка, за повишаване квалификацията на служителите в размер 40 на сто от средствата по ал. 1, т. 1;

2. допълнително материално стимулиране на служителите в агенцията, на които е възложено изпълнението на функциите по чл. 85, ал. 1, т. 2, 5 и 6 - в размер 60 на сто от средствата по ал. 1, т. 1.”

§ 40. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 114 от 2003 г. и бр. 105 от 2005 г.) се правят следните изменения и допълнения:

2. В чл. 10:

а) в ал. 1, т. 10 накрая се добавя „чрез издаване на брошура, бюлетин или по друг подходящ начин”;

б) създават се ал. 6 и 7:

„(6) Когато изпълнителният директор разяснява данъчното и осигурителното законодателство чрез издаване на бюлетин по ал. 1, т. 10, цената не може да надхвърля неговата себестойност.

(7) При необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или упълномощено от него длъжностно лице може да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда.”

3. В чл. 18:

а) в ал. 1 след думите „от укрити и/или недеklarирани данъци” се добавя „осигурителни вноски за държавно обществено и здравно осигуряване”;

б) в ал. 2, т. 3 след думата „служителите” се добавя „от системата”.

§ 41. Разпоредбите на § 4, 13, 29 - 31 включително и § 33 - 37 включително влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, а разпоредбите на § 7 и 32 влизат в сила от 1 октомври 2006 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

ПЕТЪР ДИМИТРОВ